ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 10.6.2016
COM(2016) 395 final

2016/0184 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της συμφωνίας του Παρισιού που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης**

Η πρόταση αφορά απόφαση του Συμβουλίου που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 218 παράγραφος 6 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της συμφωνίας του Παρισιού που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (UNFCCC).

Κατά την 21η διάσκεψη των μερών της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (γνωστής ως COP 21), που πραγματοποιήθηκε από τις 30 Νοεμβρίου έως τις 12 Δεκεμβρίου 2015 στο Παρίσι, εγκρίθηκε το κείμενο της συμφωνίας σχετικά με την ενίσχυση της παγκόσμιας αντίδρασης απέναντι στην κλιματική αλλαγή. Η συμφωνία θα αρχίσει να ισχύει την 30ή ημέρα από την ημερομηνία κατά την οποία τουλάχιστον 55 μέρη της σύμβασης, που αντιπροσωπεύουν συνολικά κατ' εκτίμηση τουλάχιστον το 55% των παγκόσμιων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, θα έχουν καταθέσει τις πράξεις κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

Στην ανακοίνωσή της για την αξιολόγηση του αντίκτυπου της συμφωνίας του Παρισιού[1], η Επιτροπή επισήμανε ότι η συμφωνία του Παρισιού θα πρέπει να υπογραφεί και να κυρωθεί το συντομότερο δυνατόν. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εξέφρασε την ικανοποίησή του για την ανακοίνωση της Επιτροπής και τόνισε την ανάγκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη να είναι σε θέση να κυρώσουν τη συμφωνία του Παρισιού το συντομότερο δυνατόν και εγκαίρως, ώστε να είναι μέρη κατά την έναρξη της ισχύος της[2]. Ως πρώτο βήμα, η συμφωνία υπεγράφη από την Επιτροπή και το Συμβούλιο, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και από τα 28 κράτη μέλη εξ ονόματός τους κατά την τελετή υπογραφής υψηλού επιπέδου που πραγματοποιήθηκε στη Νέα Υόρκη στις 22 Απριλίου 2016.

Η συμφωνία του Παρισιού αποτελεί παγκόσμιο ορόσημο για την ενίσχυση της συλλογικής δράσης σε παγκόσμιο επίπεδο και την επιτάχυνση της παγκόσμιας μετάβασης σε μια κοινωνία χαμηλών εκπομπών άνθρακα και ανθεκτική ως προς τις αλλαγές του κλίματος. Θα αντικαταστήσει δε την προσέγγιση που υιοθετήθηκε στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου του Κιότο του 1997, που περιλαμβάνει δεσμεύσεις έως το τέλος του 2020. Οι εν λόγω δεσμεύσεις δεν θα συνεχιστούν μετά το 2020.

Η συμφωνία του Παρισιού αποτελεί ευκαιρία για μετασχηματισμό της οικονομίας, για δημιουργία θέσεων εργασίας και για ανάπτυξη. Αποτελεί δε κεντρικό στοιχείο όσον αφορά την επίτευξη ευρύτερων στόχων βιώσιμης ανάπτυξης, καθώς και των προτεραιοτήτων της ΕΕ στον τομέα των επενδύσεων, της ανταγωνιστικότητας, της κυκλικής οικονομίας, της έρευνας, της καινοτομίας και της ενεργειακής μετάβασης.

Η συμφωνία του Παρισιού θέτει έναν ποιοτικό μακροπρόθεσμο στόχο για τη μείωση των εκπομπών, ευθυγραμμιζόμενη με τον στόχο της διατήρησης της αύξησης της παγκόσμιας θερμοκρασίας σαφώς κάτω από 2°C και της συνέχισης των προσπαθειών, ώστε να μην υπερβεί η αύξηση τους 1,5°C. Για την επίτευξη αυτού του στόχου, τα μέρη θα καταρτίσουν, θα κοινοποιήσουν και θα τηρήσουν διαδοχικές εθνικά καθορισμένες συνεισφορές. Από το 2023 και μετά τα μέρη θα επανεξετάζουν την κατάσταση κάθε 5 χρόνια, βάσει των

[1] COM(2016) 110 της 2ας Μαρτίου 2016.

[2] Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 18ης Μαρτίου 2016.

τελευταίων επιστημονικών δεδομένων και των δεδομένων εφαρμογής, όπου θα καταγράφεται η πρόοδος και θα εξετάζονται η μείωση των εκπομπών, η προσαρμογή και η υποστήριξη.

Ενόψει της COP 21, τα μέρη της UNFCCC παρουσίασαν τις εθνικά καθορισμένες προθέσεις συνεισφοράς τους στη συμφωνία. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της ήταν η πρώτη μεγάλη οικονομία που παρουσίασε την εθνικά καθορισμένη πρόθεση συνεισφοράς τους στις 6 Μαρτίου 2015, που αντανακλά το πλαίσιο πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, που καθορίστηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Οκτωβρίου του 2014[3], καθώς και από το σχέδιο στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την αντιμετώπιση της παγκόσμιας κλιματικής αλλαγής μετά το 2020[4]. Η ΕΕ έχει θέσει έναν φιλόδοξο στόχο για το σύνολο της οικονομίας μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου τουλάχιστον κατά 40 % στο εσωτερικό της έως το 2030.

Η ΕΕ έχει ήδη αρχίσει τη διαδικασία υλοποίησης του στόχου της μείωσης κατά τουλάχιστον 40% των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Όσον αφορά τους τομείς που καλύπτονται από το σύστημα εμπορίας εκπομπών (ETS), η Επιτροπή ενέκρινε, στις 15 Ιουλίου 2015, πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ με σκοπό την ενίσχυση οικονομικά αποδοτικών μειώσεων των εκπομπών και την προώθηση επενδύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών. Η πρόταση αποσκοπεί στην επίτευξη του ανωτέρω στόχου στους τομείς εκείνους που καλύπτονται από το σύστημα ETS της ΕΕ.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της εξέφρασαν την πρόθεση να ενεργήσουν από κοινού στο πλαίσιο της συμφωνίας του Παρισιού[5] και η πρόθεση αυτή αντανακλάται στο άρθρο 4 της συμφωνίας του Παρισιού. Συνεπώς, η Ένωση και τα κράτη μέλη της είναι από κοινού υπεύθυνα, δυνάμει της παραγράφου 18 του εν λόγω άρθρου, για την κατάρτιση, την κοινοποίηση και την τήρηση των διαδοχικών εθνικά καθορισμένων συνεισφορών που προτίθενται να επιτύχουν και για την επιδίωξη των εγχώριων μέτρων άμβλυνσης με σκοπό την επίτευξη των στόχων της εθνικά καθορισμένης συνεισφοράς δυνάμει της παραγράφου 2 του εν λόγω άρθρου.

Το άρθρο 4 παράγραφος 16 της συμφωνίας του Παρισιού απαιτεί να κοινοποιείται στη Γραμματεία η κοινή δράση, συμπεριλαμβανομένου του επιπέδου εκπομπών που αντιστοιχεί σε καθένα από τα μέρη κατά τη διάρκεια της σχετικής περιόδου. Το αντίστοιχο επίπεδο εκπομπών που αναλογεί στην Ένωση καλύπτει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου δυνάμει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ. Τα αντίστοιχα επίπεδα εκπομπών των κρατών μελών και η ένταξη της χρήσης γης, της αλλαγής της χρήσης γης και της δασοκομίας στο πλαίσιο πολιτικής για την ενέργεια και την κλιματική αλλαγή 2030 θα καθοριστούν σε προσεχές νομοθέτημα.

Η Νορβηγία και η Ισλανδία έχουν εκφράσει την πρόθεσή τους να συμμετάσχουν στην κοινή δράση εκ μέρους της Ένωσης και των κρατών μελών της. Οι όροι που διέπουν την ενδεχόμενη συμμετοχή της Νορβηγίας και της Ισλανδίας θα καθοριστούν στη σχετική νομοθεσία. Η παρούσα πρόταση υποβάλλεται με την επιφύλαξη του τρόπου με τον οποίο η Νορβηγία και η Ισλανδία θα συμμετέχουν στην κοινή δράση.

---

3 Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 2014

4 COM(2015) 81 της 25ης Φεβρουαρίου 2015.

5 Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015.

- **Συνοχή με ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η ανακοίνωση της Επιτροπής της 2ας Μαρτίου 2016 με τίτλο «Η πορεία μετά το Παρίσι: αξιολόγηση των συνεπειών της συμφωνίας του Παρισιού» τονίζει ότι η συνολική καθαρή ενεργειακή μετάβαση απαιτεί αλλαγές συμπεριφοράς όσον αφορά τις επενδύσεις και παροχή κινήτρων σε ολόκληρο το φάσμα των πολιτικών. Η δημιουργία μιας ευέλικτης ενεργειακής ένωσης αποτελεί βασική προτεραιότητα της Ένωσης, ώστε να παρέχεται ασφαλής, βιώσιμη, ανταγωνιστική και οικονομικά προσιτή ενέργεια στους πολίτες της. Η επίτευξη του στόχου αυτού απαιτεί συνέχιση της φιλόδοξης δράσης για το κλίμα και πρόοδο σχετικά με άλλες πτυχές της ενεργειακής ένωσης.

- **Συνοχή με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Το πλαίσιο πολιτικής 2030 για το κλίμα και την ενέργεια της ΕΕ θέτει έναν φιλόδοξο στόχο στο σύνολο της οικονομίας για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στο εσωτερικό της τουλάχιστον κατά 40 % έως το 2030, καθώς και στόχους για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την ενεργειακή απόδοση κατά τουλάχιστον 27 %[6]. Η εφαρμογή του πλαισίου πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια 2030 αποτελεί προτεραιότητα για τη συνέχεια που θα δοθεί στη συμφωνία του Παρισιού. Αργότερα, εντός του έτους, η Επιτροπή θα υποβάλει προτάσεις για την προσαρμογή του κανονιστικού πλαισίου της ΕΕ για την ενεργειακή απόδοση και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, συμπεριλαμβανομένου του νέου σχεδιασμού της αγοράς ενέργειας.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

Η πρόταση υποβάλλεται δυνάμει του άρθρου 192 παράγραφος 1 σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 6 της ΣΛΕΕ. Το άρθρο 218 της ΣΛΕΕ ορίζει τη διαδικασία για τη διαπραγμάτευση και τη σύναψη συμφωνιών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τρίτων χωρών ή διεθνών οργανισμών. Ειδικότερα, η παράγραφος 6 προβλέπει ότι το Συμβούλιο, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής ως διαπραγματευτή, εκδίδει απόφαση που επιτρέπει τη σύναψη συμφωνίας εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σύμφωνα με το άρθρο 191 και το άρθρο 192 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, η Ευρωπαϊκή Ένωση συμβάλλει στην επίτευξη, μεταξύ άλλων, των ακόλουθων στόχων: διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, την προώθηση, σε διεθνές επίπεδο, μέτρων για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ή παγκόσμιων περιβαλλοντικών προβλημάτων, και ιδίως την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής.

Στην Ένωση υπάρχουν νομοθετικά κείμενα για την επίτευξη αυτών των στόχων τα οποία θα πρέπει να αναθεωρηθούν, ώστε να υλοποιηθεί η συμφωνία του Παρισιού και αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσω ενωσιακής νομοθεσίας.

[6] Ο στόχος της ενεργειακής απόδοσης θα επανεξεταστεί έως το 2020, λαμβάνοντας υπόψη επίπεδο ΕΕ ύψους 30 %.

2016/0184 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της συμφωνίας του Παρισιού που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1 σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 6 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Κατά την 21η διάσκεψη των μερών της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (COP 21), που πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι, από τις 30 Νοεμβρίου έως τις 12 Δεκεμβρίου 2015, εγκρίθηκε το κείμενο της συμφωνίας σχετικά με την ενίσχυση της παγκόσμιας αντίδρασης απέναντι στην κλιματική αλλαγή.

(2) Σύμφωνα με την απόφαση (ΕΕ) 2016/590 του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 2016[7], η συμφωνία του Παρισιού υπεγράφη στις 22 Απριλίου 2016.

(3) Η συμφωνία του Παρισιού θα αρχίσει να ισχύει την τριακοστή ημέρα από την ημέρα κατά την οποία τουλάχιστον 55 μέρη της σύμβασης UNFCCC, που αντιπροσωπεύουν κατ' εκτίμηση ποσοστό 55 % τουλάχιστον των συνολικών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, θα έχουν καταθέσει τα αντίστοιχα έγγραφα κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης. Μεταξύ των μερών της σύμβασης UNFCCC συγκαταλέγονται η Ένωση και τα κράτη μέλη της. Στα συμπεράσματά του της 18ης Μαρτίου 2016, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υπογράμμισε την ανάγκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη να συνάψουν τη συμφωνία του Παρισιού το συντομότερο δυνατόν και εγκαίρως, ώστε να είναι μέρη κατά την έναρξη της ισχύος της.

(4) Η συμφωνία του Παρισιού αντικαθιστά την προσέγγιση που υιοθετήθηκε στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου του Κιότο του 1997.

(5) Η συμφωνία του Παρισιού θέτει, μεταξύ άλλων, έναν μακροπρόθεσμο στόχο, ευθυγραμμιζόμενη με τον στόχο να συγκρατηθεί η αύξηση της μέσης θερμοκρασίας σαφώς κάτω των 2°C σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα και να συνεχιστούν οι προσπάθειες, ώστε η αύξηση να διατηρηθεί στους 1,5°C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα. Για την επίτευξη αυτού του στόχου, τα μέρη θα καταρτίσουν, θα κοινοποιήσουν και θα τηρήσουν διαδοχικές εθνικά καθορισμένες προθέσεις συνεισφοράς.

[7] ΕΕ L 103 της 19.4.2016, σ.1.

(6) Δυνάμει της συμφωνίας του Παρισιού, από το 2023, τα μέρη αναλαμβάνουν, κάθε 5 χρόνια, παγκόσμια απογραφή των αποθεμάτων, με βάση τις πλέον πρόσφατες επιστημονικές εξελίξεις και την έως σήμερα εφαρμογή, η οποία θα εξετάζει την πρόοδο και τις μειώσεις των εκπομπών, την προσαρμογή και τη στήριξη που παρέχεται, ενώ η διαδοχική συνεισφορά κάθε μέρους πρέπει να συνιστά πρόοδο πέρα από την τότε συνεισφορά του μέρους και να αντικατοπτρίζει τις υψηλότερες φιλοδοξίες του.

(7) Δεσμευτικός στόχος για μείωση κατά τουλάχιστον 40 % των εγχώριων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στο σύνολο της οικονομίας έως το 2030 σε σύγκριση με το 1990 εγκρίθηκε στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 23ης και 24ης Οκτωβρίου 2014 σχετικά με το πλαίσιο πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια με ορίζοντα το 2030[8]. Το Συμβούλιο της 4ης Μαρτίου 2015 ενέκρινε επίσημα τη συνεισφορά αυτή της Ένωσης και των κρατών μελών της ως την εθνικά καθορισμένη πρόθεση συνεισφοράς, η οποία υποβλήθηκε στη Γραμματεία της UNFCCC στις 6 Μαρτίου 2015[9].

(8) Στην ανακοίνωση που συνοδεύει την πρόταση της Ένωσης για την υπογραφή της συμφωνίας του Παρισιού[10], τονίζεται ότι η συνολική καθαρή ενεργειακή μετάβαση απαιτεί αλλαγές συμπεριφοράς όσον αφορά τις επενδύσεις και παροχή κινήτρων σε ολόκληρο το φάσμα των πολιτικών. Η δημιουργία μιας ευέλικτης Ενεργειακής Ένωσης αποτελεί βασική προτεραιότητα της Ένωσης, ώστε να παρέχεται ασφαλής, βιώσιμη, ανταγωνιστική και οικονομικά προσιτή ενέργεια στους πολίτες της. Η επίτευξη του στόχου αυτού απαιτεί τη συνέχιση της φιλόδοξης δράσης για το κλίμα και πρόοδο σχετικά με άλλες πτυχές της Ενεργειακής Ένωσης[11].

(9) Το Συμβούλιο επιβεβαίωσε, στα συμπεράσματά του της 18ης Σεπτεμβρίου 2015, ότι η Ένωση και τα κράτη μέλη της προτίθενται να ενεργήσουν από κοινού στο πλαίσιο της συμφωνίας του Παρισιού και εξέφρασε την ικανοποίησή του για την πρόθεση της Νορβηγίας και της Ισλανδίας να συμμετέχουν σε αυτή την κοινή δράση.

(10) Η κοινή δράση εκ μέρους της Ένωσης και των κρατών μελών θα συμφωνηθεί σε εύθετο χρόνο και θα καλύψει το αντίστοιχο επίπεδο εκπομπών που αναλογεί στην Ένωση σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/ΕΚ και τα αντίστοιχα επίπεδα εκπομπών των κρατών μελών.

(11) Το άρθρο 4 παράγραφος 16 της συμφωνίας του Παρισιού απαιτεί να κοινοποιείται στη Γραμματεία η κοινή δράση, συμπεριλαμβανομένου του επιπέδου εκπομπών που αντιστοιχεί σε καθένα από τα μέρη κατά τη διάρκεια της σχετικής περιόδου.

(12) Η συμφωνία του Παρισιού είναι σύμφωνη με τους περιβαλλοντικούς στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αναφέρονται στο άρθρο 191 της Συνθήκης, και συγκεκριμένα με τη διατήρηση, την προστασία και τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος· την προστασία της υγείας του ανθρώπου· την προώθηση, σε διεθνές επίπεδο, μέτρων για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ή παγκόσμιων περιβαλλοντικών προβλημάτων, και ιδίως την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής.

(13) Συνεπώς, η συμφωνία του Παρισιού θα πρέπει να συναφθεί εξ ονόματος της Ένωσης,

---

8 Έγγρ. EUCO 169/14

9 http://www4.unfccc.int/submissions/indc/Submission%20Pages/submissions.aspx

10 COM(2016) 110 της 2ας Μαρτίου 2016.

11 COM(2015) 80 της 25ης Φεβρουαρίου 2015.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η συμφωνία του Παρισιού που εγκρίθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 2015 στο πλαίσιο της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή εγκρίνεται εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το κείμενο της συμφωνίας του Παρισιού επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση ως παράρτημα Ι.

Η συνημμένη δήλωση αρμοδιότητας του παραρτήματος ΙΙ εγκρίνεται επίσης εξ ονόματος της Ένωσης.

Άρθρο 2

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να ορίσει το ή τα πρόσωπα που είναι αρμόδια να καταθέσουν, εξ ονόματος της Ένωσης, το έγγραφο κύρωσης στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 1 της συμφωνίας του Παρισιού, καθώς και τη δήλωση αρμοδιότητας.

Άρθρο 3

1. Το έγγραφο κύρωσης της Ένωσης κατατίθεται στον θεματοφύλακα.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων με σκοπό να καταθέσουν τα έγγραφα κύρωσης ταυτόχρονα με την Ένωση.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τις αποφάσεις τους σχετικά με την κύρωση της συμφωνίας του Παρισιού ή, ανάλογα με τις περιστάσεις, σχετικά με την πιθανή ημερομηνία ολοκλήρωσης των αναγκαίων διαδικασιών.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος